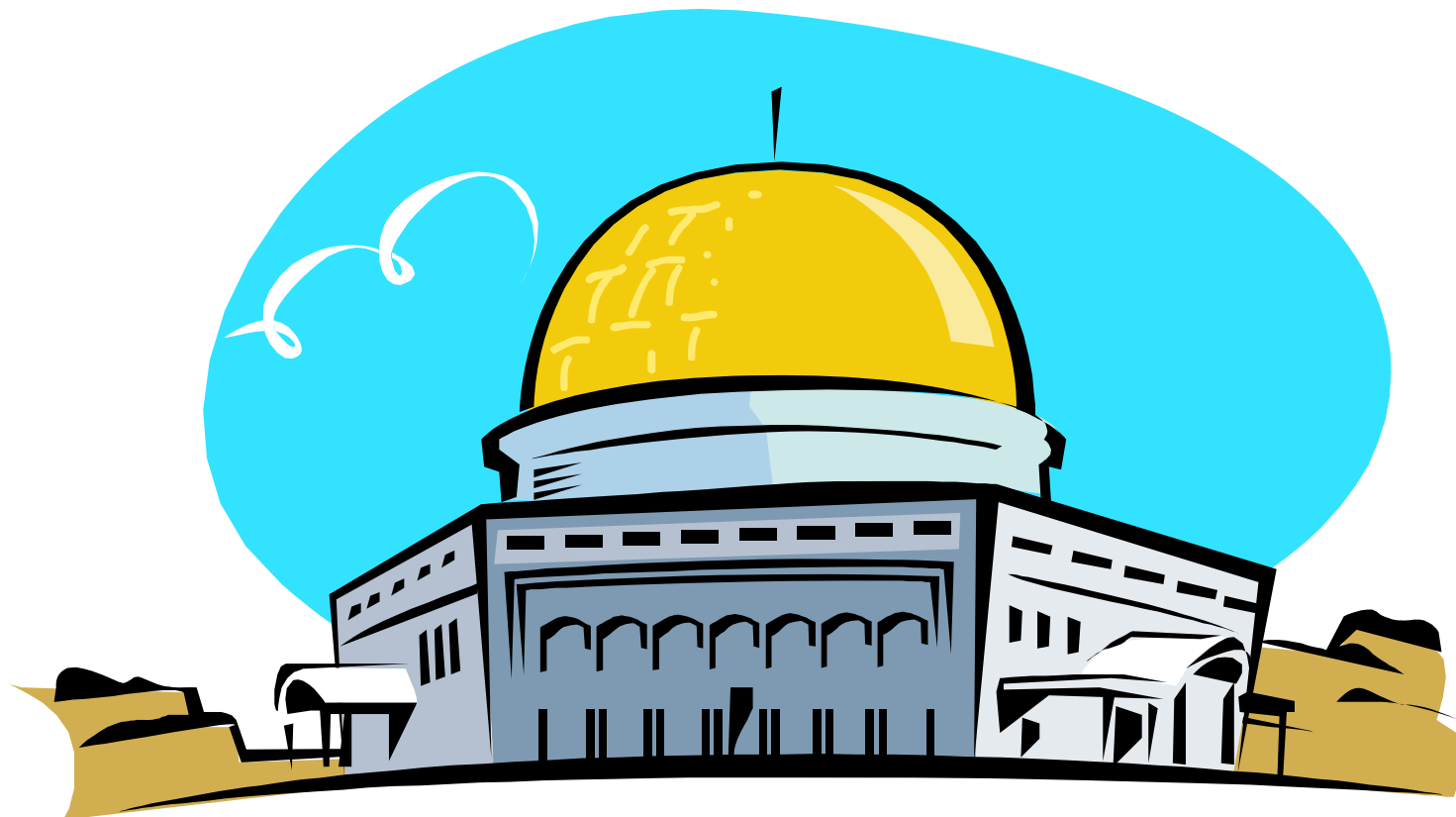

כדקהטון

חרזה: רונה דולמן

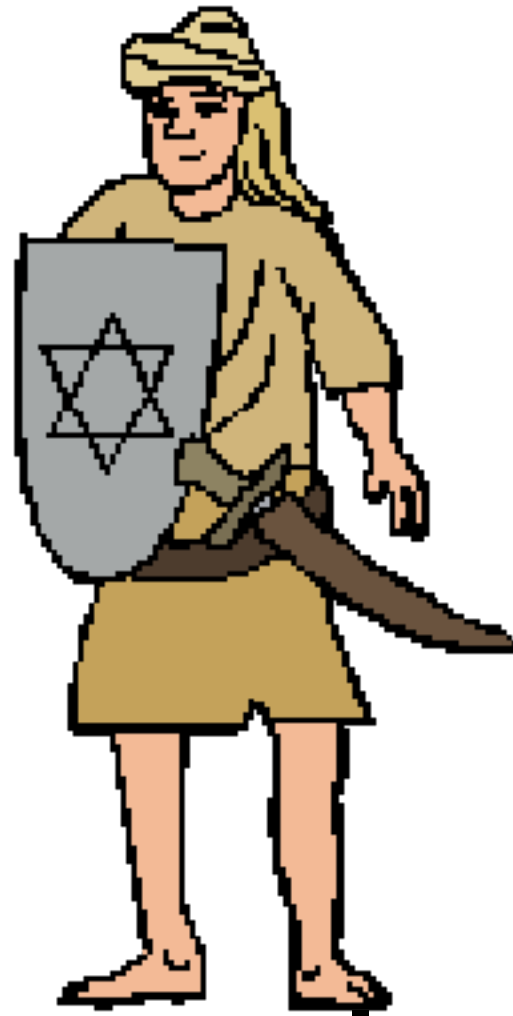
לפני הרבה מאד שנים
בירושלים הקדושה
שלטו בכוח היוונים
ובראשם אנטיוכוס הרשע

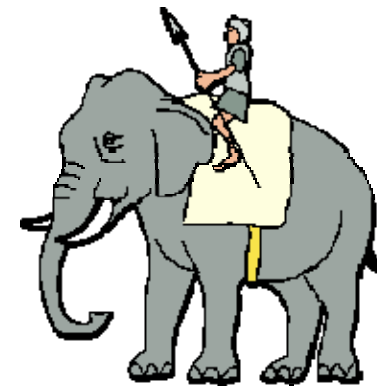
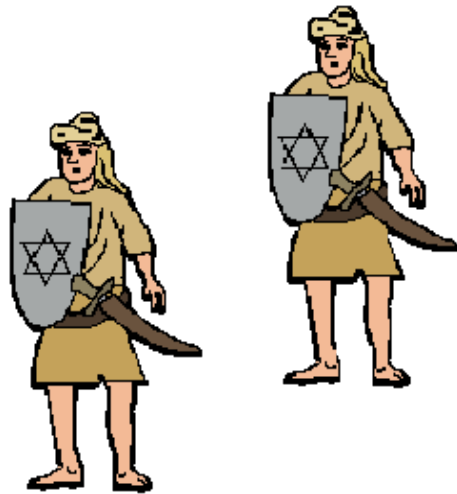
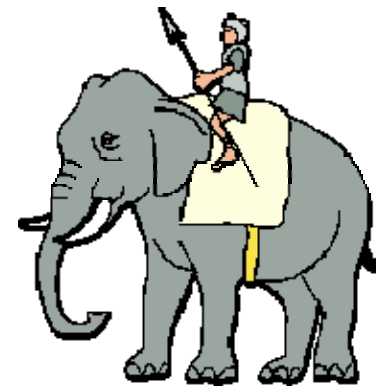
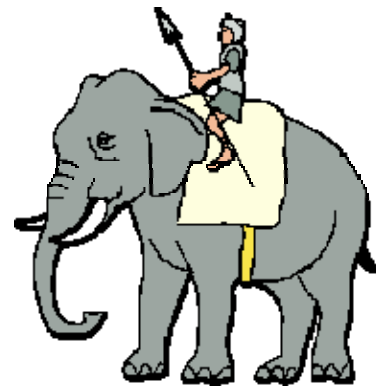
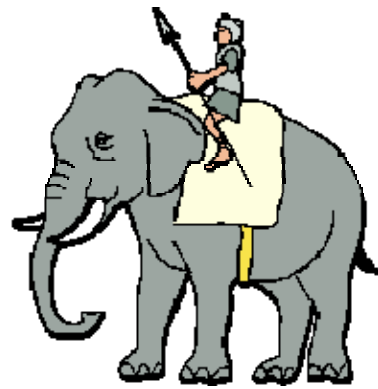
אנטיוכוס השליט ביהודים התעלל

ויום אחד פשוט החליט

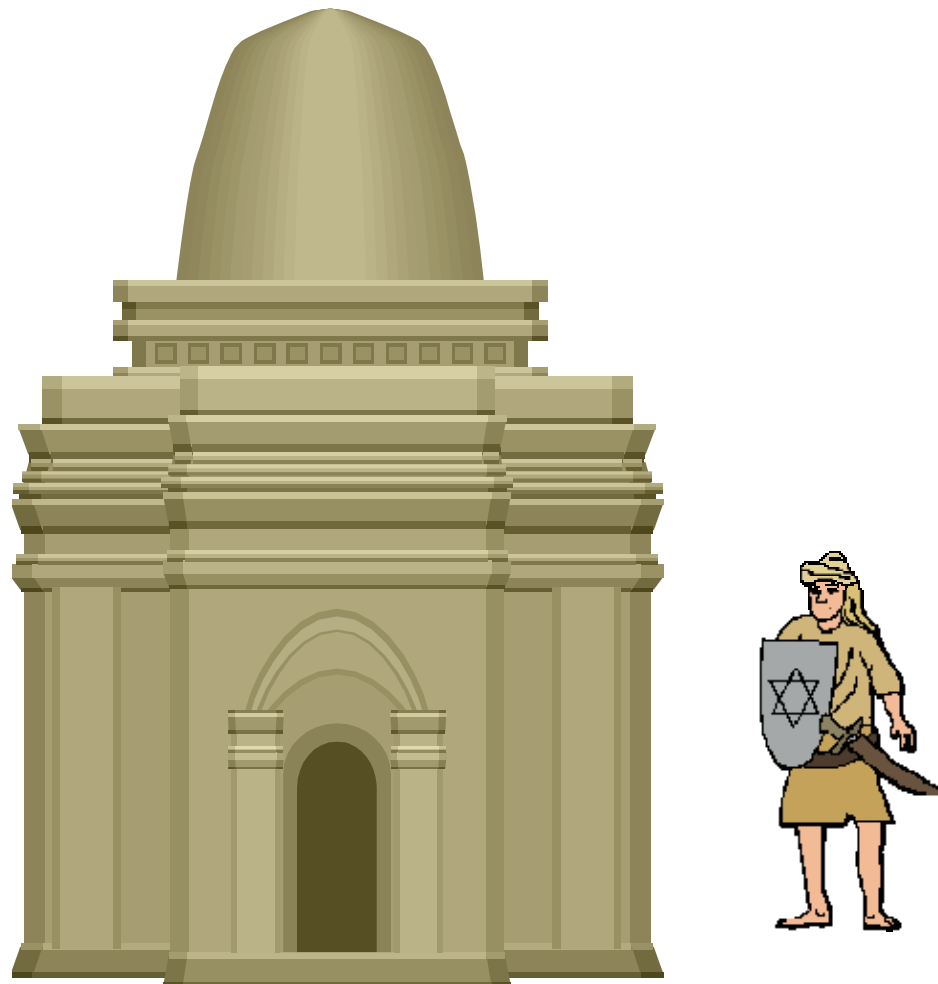
לאסור עליהם להתפלל.

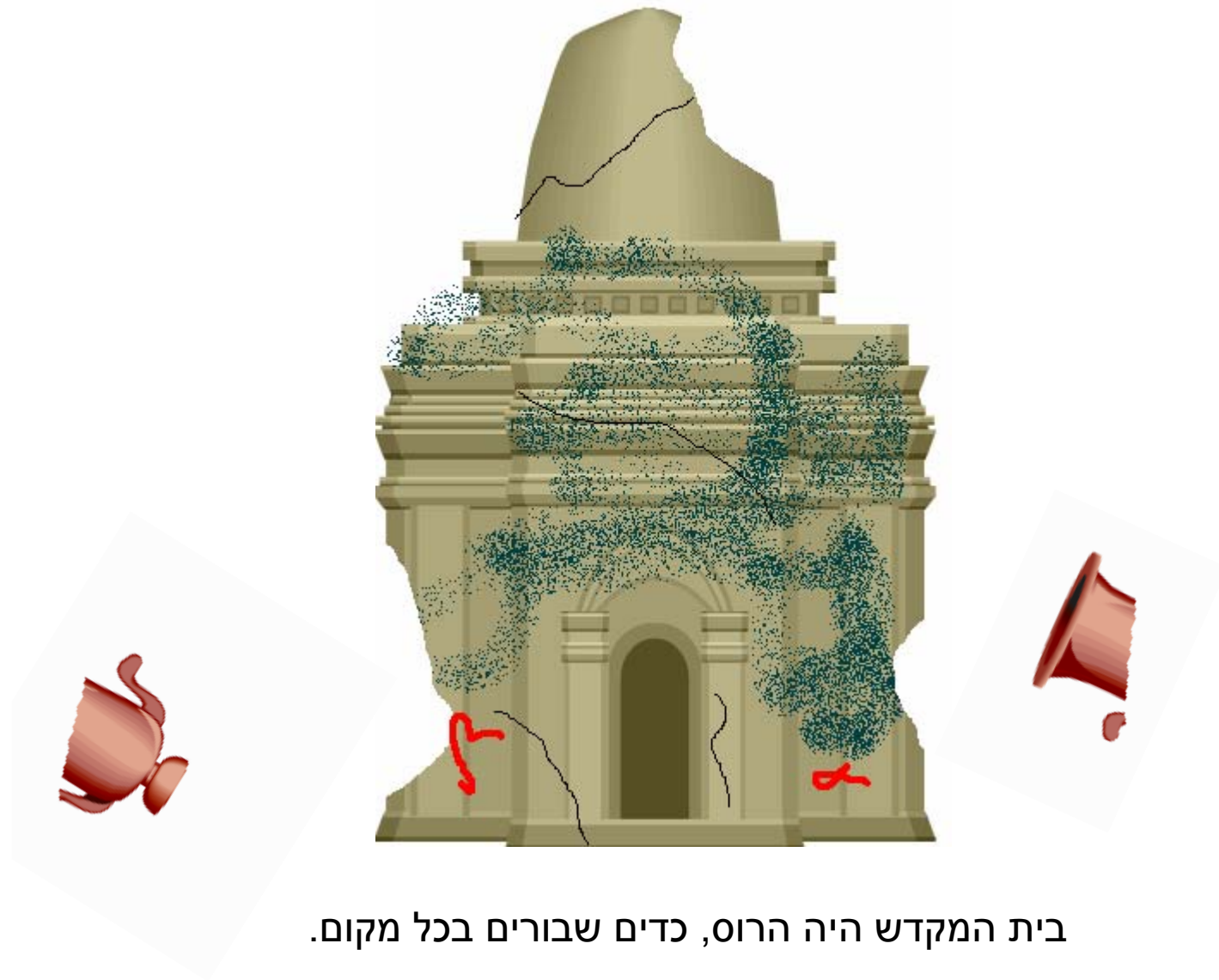
אבל היהודים התקוממו וביוונים החליטו להילחם.
בראשם עמד יהודה המכבי שנאבק ביוונים ללא רחם.

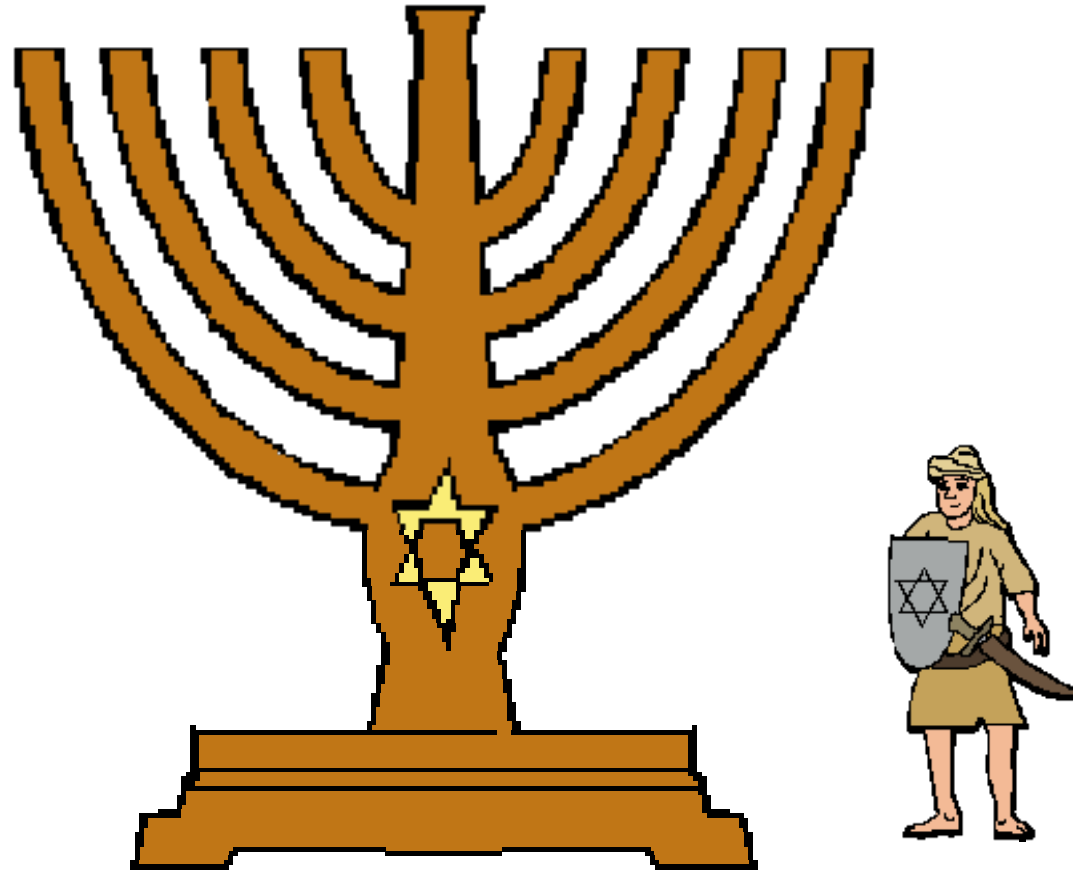
היוונים היו רבים - צבא חזק, גדול.
וליהודים המעטים - צבא קטן וזה הכל.

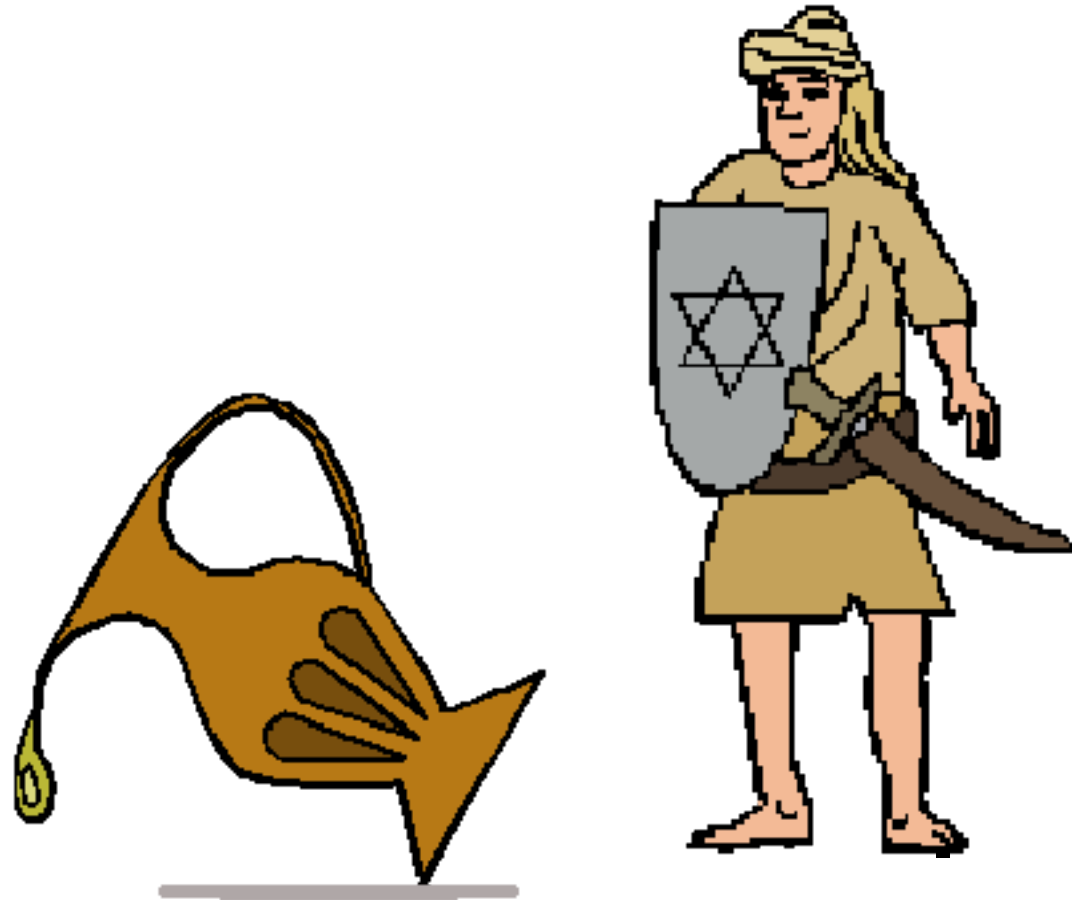
בסוף ניצחו היהודים, המכבים הגיבורים,
ולירושלים מייד עלו, לבדוק מה שלום האתרים.
ולאתר הכי חשוב, לאתר בית המקדש
הגיע יהודה המכבי, ובחשש אליו נכנס.

בית המקדש היה הרוס, כדים שבורים בכל מקום.
לכלוך שחור בכל פינה, מראה עצוב, נורא ואיום.

יהודה המכבי רצה להדליק את מנורת הקנים
כדי לחגוג את הניצחון של המכבים על היוונים.
אבל בכל רחבי המקדש ההרוס והמוזנח
לא נמצא אפילו כד שמן או אפילו פך.

עבר יהודה המכבי מחדר לחדר,

בדק בפינות במיוחד,

ולפתע, מבלי שהבין כיצד

גילה הוא לפתע כד.

הכד היה כד קטן וצנוע, כד שמן ליום אחד
אבל, כמו שלכם ודאי ידוע, היה זה כד יחיד ומיוחד.

כד שהספיק את המנורה להאיר
שמונה ימים, לא יותר
כד שהאיר את בית המקדש,
ואותו עד היום כל אחד זוכר.